

Sygn. akt II W 823/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela publicznego A. P.

po rozpoznaniu w dniu 08 lutego 2017 r. , 05 kwietnia 2017 r. , 19 maja 2017 r. i 23 czerwca 2017 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

M. K. (1) , c W. i A. z d. S. , ur. (...) w N.

obwinionej o to, że :

w okresie od 1 grudnia 2015 roku do dnia 4 września 2016 roku w miejscowości C. ul. (...) w celu dokuczenia M. K. (2) złośliwie niepokoi go , śledząc , jeżdżąc za nim samochodem , nagrywa , wysyła wiadomości tekstowe SMS z obraźliwymi stwierdzeniami

tj. o czyn z art. 107 k.w.

I. Obwinioną M. K. (1) uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 107 k.w. wymierza jej karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. Na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od obwinionej M. K. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. K. (2) kwotę 576 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu;

III. Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od obwinionej M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie koszty sądowe w kwocie 365,95 zł (trzysta sześćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) w tym 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 823/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona M. K. (1) oraz pokrzywdzony M. K. (2) zawarli związek małżeński w dniu 10 lipca 1999 r. .

Wobec faktu iż w roku 2015 r. powstał konflikt pomiędzy obwinioną M. K. (1) a jej mężem M. K. (2) odnośnie faktu iż M. K. (2) miał zdradzać w trakcie trwania małżeństwa swoją żonę z innymi kobietami pełnomocnik powódki M. K. (1) złożył do Sądu Okręgowego (...) w (...) pozew z dnia 08 lipca 2015 r. o rozwód małżeństwa powódki M. K. (1) i pozwanego M. K. (2) z wyłącznej winy pozwanego M. K. (2). W pozwie zostały wskazane dowody mające świadczyć o fakcie iż pozwany M. K. (2) zdradza powódkę M. K. (1) z innymi kobietami (k. 53-57).

W okresie objętym wnioskiem o ukaranie to jest od dnia 1 grudnia 2015 roku do dnia 4 września 2016 roku obwiniona M. K. (1) mieszkała ze swoim mężem M. K. (2) oraz z córką dzieci w domu w miejscowości C. przy ul. (...). W okresie tym obwiniona M. K. (1) wielokrotnie nagrywała swoje rozmowy z mężem M. K. (2) gdy przebywał w domu przy ul. (...) w C. w swoim pokoju i odpoczywała , starając sprowokować go do kłótni . Podczas tych sytuacji obwiniona M. K. (1) trzymała w ręku dyktafon , tablet lub telefon komórkowy by jej mąż wiedział że nagrywa te rozmowy . Ponadto obwiniona M. K. (1) gdy jej mąż M. K. (2) odpoczywał w domu czy też spał robiła mu zdjęcia . Dodatkowo obwiniona M. K. (1) robiła swojemu mężowi M. K. (2) wielokrotnie zdjęcia z okna ich domu przy ul. (...) gdy przebywał on na sąsiedniej posesji gdzie mieści się siedziba jego firmy , często pokazując mu przy tym obraźliwe gesty. Gdy pokrzywdzony M. K. (2) pytał się swoje żony- obwinionej M. K. (1) dlaczego robi mu zdjęcia ta odpowiadała że „dla satysfakcji”. Ponadto w okresie objętym wnioskiem o ukaranie obwiniona M. K. (1) wielokrotnie jeździła za samochodem swojego męża M. K. (2) śledząc go i robiąc mu zdjęcia . Obwiniona M. K. (1) robiła to w sposób ostentacyjny by jej mąż M. K. (2) że za nim jeździ i go śledzi. Ponadto w okresie objętym wnioskiem o ukaranie obwiniona M. K. (1) wielokrotnie wysyłała do swojego męża M. K. (2) wiadomości tekstowe SMS z obraźliwymi stwierdzeniami wobec faktu iż podejrzewała go o to że ją zdradza z innymi kobietami .

M. K. (1) ma ukończone 42 lata , jest mężatka , pracuje i uzyskuje dochód 2400 zł , posiada na utrzymaniu 2 dzieci , nie była karana , była leczona psychiatrycznie nie była leczona odwykowo. Z opinii sądu psychiatrycznej sporządzonej przez biegłego lekarza psychiatrę w dniu 08 maja 2017 r. (k. 70-73) wynika iż stan zdrowia psychicznego obwinionej M. K. (1) nie zniósł ani nie ograniczał jej zdolności do rozpoznania znaczenia zarzucanego jej czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynów i w toku postępowania nie budzi żadnej wątpliwości . Obwiniona może brać udział w postępowaniu śladowym oraz jest zdolna do prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnieni obwinionej M. K. (1) (k.11 i k. 41-42) , zeznań świadków : M. K. (2) (k. 1, k. 3, k. 5, k. 43-44 , k. 60-61 oraz z k. 1-3 akt Prokuratury Rejonowej w L. (...)) , S. R. (k. 87) i J. S. (k. 92) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 25) , kserokopii pozwu o rozwód (k. 53 - 57) , opinii psychologicznej (k. 58) , dokumentacji medycznej (k. 68) i opinii sądu psychiatrycznej (k. 70- 73) .

M. K. (1) została obwiniona o to , iż w okresie od 1 grudnia 2015 roku do dnia 4 września 2016 roku w miejscowości C. ul. (...) w celu dokuczenia M. K. (2) złośliwie niepokoi go , śledząc , jeżdżąc za nim samochodem , nagrywa , wysyła wiadomości tekstowe SMS z obraźliwymi stwierdzeniami to jest o czyn z art. 107 k.w. .

Obwiniona M. K. (1) podczas przesłuchania w charakterze obwinionej i na rozprawie przed Sądem nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu (k. 11 i 41) . Obwiniona M. K. (1) podczas przesłuchania w charakterze obwinionej odmówiła składania wyjaśnień (k. 11) . Natomiast na rozprawie przed Sądem obwiniona M. K. (1) wyjaśniła iż robiła mężowi swojemu mężowi M. K. (2) zdjęcia , wysyłała do niego wiadomości tekstowe sms , jeździła za nim , nagrywała ich rozmowy na dyktafon . Obwiniona M. K. (1) stwierdziła iż jej zachowanie związane było z toczącym się od lipca 2015 r. postępowaniem rozwodowym , gdyż chciała ona zdobyć dowody na to że mąż ją zdradza . Następnie obwiniona M. K. (1) opisała w jakich okolicznościach robiła mężowi zdjęcia , jeździła za nim i nagrywała ich rozmowy na dyktafon oraz jakie było zachowanie jej męża M. K. (2) wobec jej osoby .

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionej M. K. (1) odnośnie faktu iż w okresie objętym wnioskiem o ukaranie a więc od 1 grudnia 2015 roku do dnia 4 września 2016 roku robiła mężowi swojemu mężowi M. K. (2) zdjęcia , wysyłała do niego wiadomości tekstowe sms , jeździła za nim , nagrywała ich rozmowy na dyktafon . W tym zakresie wyjaśnienia obwinionej M. K. (1) są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków : M. K. (2) (k. 1, k. 3, k. 5, k. 43-44 , k. 60-61 oraz z k. 1-3 akt Prokuratury Rejonowej w L. (...)) , S. R. (k. 87) i J. S. (k. 92) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę .

Sąd nie dał w pozostałym zakresie wiary wyjaśnieniom obwinionej M. K. (1) zwłaszcza co do faktu iż motywacją jej działania było wyłącznie potrzeba zgromadzenia dowodów odnośnie faktu iż jej mąż M. K. (2) ją zdradza wobec faktu

iz toczy się przed Sądem Okręgowym (...) w (...) sprawa o rozwód . W tym zakresie wyjaśnienia obwinionej M. K. (1) są niejasne , nielogiczne , wewnętrznie sprzeczne i nakierowane na uniknięcie odpowiedzialności za popełnione przez nią czynu. Na wstępie należy wskazać iż obwiniona M. K. (1) nagrywała na dyktafon rozmowy z mężem oraz robiła mu niektóre zdjęcia w momencie jak ten przebywał w ich domu przy ul. (...) w C. . Dodatkowo obwiniona M. K. (1) robiła zdjęcia swojemu mężowi M. K. (2) przez okno ich domu przy ul. (...) w C., gdy ten przebywał na sąsiedniej posesji gdzie mieści siedziba jego firmy. Należy zauważyć iż takie działania obwinionej M. K. (1) nie miały na celu zdobycia dowodów w toczącym się postępowaniu rozwodowym , gdyż jej mąż M. K. (2) doskonale wiedział że obwiniona nagrywa ich rozmowy i robi mu zdjęcia ,gdyż robiła to w sposób ostentacyjny, nie kryjąc się z tym faktem . Fakt ten wynika wprost z zeznań świadka M. K. (2) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę , ponadto z zeznań tych wynika iż pokrzywdzony M. K. (2) doskonale wiedział że jego żona M. K. (1) jeździ za jego samochodem i robi mu zdjęcia , gdyż robiła to w sposób ostentacyjny , by pokrzywdzony widział że za nim jedzie . Dodatkowo należy zauważyć iż pełnomocnik powódki M. K. (1) złożył do Sądu Okręgowego (...) w (...) pozew z dnia 08 lipca 2015 r. o rozwód małżeństwa powódki M. K. (1) i pozwanego M. K. (2) z wyłącznej winy pozwanego M. K. (2). W pozwie zostały wskazane dowody mające świadczyć o fakcie iż pozwany M. K. (2) zdradza powódkę M. K. (1) z innymi kobietami (k. 53-57) . Tak więc M. K. (1) nie miała powodów by zbierać w okresie objętym wnioskiem o ukaranie dodatkowych dowodów odnośnie faktu iż jest w dalszym ciągu zdradzana przez swojego męża . Tym samym w ocenie Sądu działanie obwinionej M. K. (1) ze względu na sposób jej działania miało wyłącznie na celu dokuczenie pokrzywdzonemu M. K. (2) z którym pozostaje w konflikcie wobec toczącego się postępowania o rozwód i obwiniona działała w sposób złośliwy .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień obwinionej M. K. (1) w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków : M. K. (2), S. R. i J. S. jako jasnym dokładnym i precyzyjnym. Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Z zeznań świadka M. K. (2)– męża obwinionej M. K. (1) – pokrzywdzonego w niniejszej sprawie wynika że w okresie objętym wnioskiem o ukaranie obwiniona M. K. (1) w celu dokuczenia złośliwie go niepokoiła , śledziła go jeżdżąc za nim samochodem , nagrywa ich rozmowy gdy znajdowali się w domu oraz wysyła wiadomości tekstowe SMS z obraźliwymi stwierdzeniami. Z zeznań świadka M. K. (2) wynika iż żona nagrywała ich rozmowy gdy przebywał w domu przy ul. (...) w C. w swoim pokoju i odpoczywała , starając sprowokować go do kłótni i mając w rękę dyktafon , tablet lub telefon komórkowy . Ponadto żona gdy był w domu i na przykład odpoczywał robiła mu zdjęcia . Z dalszych zeznań pokrzywdzonego M. K. (2) wynika iż żona robiła mu wielokrotnie zdjęcia z okna ich domu przy ul. (...) gdy przebywał na sąsiedniej posesji gdzie mieści się siedziba jego firmy często pokazując mu przy tym obraźliwe gesty. Gdy zapytał się żony dlaczego robi mu zdjęcia odpowiedziała że „dla satysfakcji”. Ponadto świadek M. K. (2) opisał w jakich sytuacjach żona jeździła za jego samochodem śledząc go. Z zeznań świadka M. K. (2) wynika iż żona robiła to w sposób ostentacyjny by wiedział że za nim jeździ i go śledzi oraz robiła mu wtedy zdjęcia . Dlatego podczas jednej takiej sytuacji powiadomił o tym fakcie policje . Ponadto świadek M. K. (2) opisał jakie wiadomości tekstowe SMS z obraźliwymi stwierdzeniami wysyła do niego obwiniona M. K. (1) oraz co jest powodem ich konfliktu (k. 1, k. 3, k. 5, k. 43-44 , k. 60-61 oraz z k. 1-3 akt Prokuratury Rejonowej w L. (...)) .

Z zeznań świadka S. R. wynika kiedy poznał pokrzywdzonego M. K. (2) oraz jego żonę obwinioną M. K. (1) . Z zeznań tego świadka wynika iż w okresie objętym wniosek o ukaranie pokrzywdzony M. K. (2) mieszkał u niego 2-3 dni w tygodni ze względu na zachowanie jego żony obwinionej M. K. (1) . Z zeznań świadka S. R. wynika iż pokrzywdzony M. K. (2) mówił mu że żona robi mu zdjęcia , nagrywa ich rozmowy oraz go śledzi . Ponadto z zeznań tego świadka wynika iż M. K. (2) informował go że żona przysyła mu obraźliwe wiadomości sms (k. 87) .

Natomiast z zeznań świadka J. S.– sąsiada obwinionej M. K. (1) i pokrzywdzonego M. K. (2) wynika iż był świadkiem jak obwiniona robiła zdjęcia z okna domu swojemu mężowi gdy ten przebywał na posesji gdzie ma siedzibę jego firma (k. 92).

Sąd dał pełną wiarę opinii sądowo psychiatrycznej sporządzonej przez biegłego lekarza psychiatrę w dniu 08 maja 2017 r. jako jasnej , dokładnej i fachowej . Z opinii sądowo psychiatrycznej wynika iż stan zdrowia psychicznego obwinionej M. K. (1) nie znosił ani nie ograniczał jej zdolności do rozpoznania znaczenia zarzucanego jej czynu oraz pokierowania swoim postępowaniem. Poczytalność w czasie czynów i w toku postępowania nie budzi żadnej wątpliwości . Obwiniona może brać udział w postępowaniu śladowym oraz jest zdolna do prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny (k. 70-73) .

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 107 k.w. , karze ograniczenia wolności, grzywny do 1.500 złotych albo karze nagany, podlega , kto to w celu dokuczenia innej osobie złośliwie wprowadza ją w błąd lub w inny sposób złośliwie niepokoi. Przedmiotem ochrony objętej tym przepisem jest spokój człowieka (osoby fizycznej). Dla bytu wykroczenia opisanego w art. 107 k.w. konieczna jest umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego. Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy, czyn stanowiący wykroczenie z art. 107 k.w. polega na działaniu kierunkowym – „w celu dokuczenia innej osobie”, a zatem należy ustalić, że po stronie sprawcy tego wykroczenia zachodzi złośliwość. Nawet samo stwierdzenie umyślności działania nie daje podstawy do przyjęcia odpowiedzialności za wykroczenia penalizowane tym przepisem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 1995 r., III KRN 44/95, Prok. i Pr. 1995, nr 11-12, poz. 24). Przepis wyróżnia dwa znamiona czasownikowe: złośliwe wprowadzanie kogoś w błąd oraz złośliwe niepokojenie. Przez wprowadzenie w błąd należy rozumieć takie celowe zachowanie sprawcy, który zmierza do tego, aby w świadomości innej osoby ukształtował się obraz rzeczywistości odmienny od obiektywnie istniejącego. Wprowadzenie w błąd może mieć miejsce przy użyciu słowa, pisma, jak również innego zachowania się sprawcy (nawet pasywnego), z którego to sam pokrzywdzony może wyciągnąć błędne wnioski. Wprowadzenie w błąd może mieć miejsce także przy zatajeniu prawdy (Śmietanka (w:) Bafia, Egierska, Śmietanka, s. 250). Niepokojenie to tyle co wzbudzanie u kogoś niepokoju, obawy, niepewności, zakłócenie spokoju. Sam niepokój w mowie potocznej jest określany jako „stan psychiczny charakteryzujący się silnym pobudzeniem, napięciem, trudnościami w skupieniu myśli i działaniu; brak spokoju, równowagi; obawa, lęk” (Słownik języka polskiego, PWN, t. II, Warszawa 1984, s. 348). (za Komentarz do art.107 kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 2007, Nr 109 poz. 756 ze zmianami), [w:] M. Mozgawa (red.), M. Budyn-Kulik, P. Kozłowska-Kalisz, M. Kulik, Kodeks wykroczeń. Komentarz, LEX, 2007.)

Swoim zachowaniem obwiniona M. K. (1) niewątpliwie wypełniła wszystkie znamiona wykroczenia spenalizowanego w art. 107 k.w. albowiem w okresie od 1 grudnia 2015 roku do dnia 4 września 2016 roku w miejscowości C. ul. (...) w celu dokuczenia M. K. (2) złośliwie niepokoi go poprzez śledzenie , jeżdżenie za nim samochodem , nagrywaniem jego rozmów , wysyłaniem wiadomości tekstowe SMS z obraźliwymi stwierdzeniami. Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień obwinionej M. K. (1) (k.11 i k. 41-42) oraz zeznań świadków : M. K. (2) (k. 1, k. 3, k. 5, k. 43-44 , k. 60-61 oraz z k. 1-3 akt Prokuratury Rejonowej w L. (...)) , S. R. (k. 87) i J. S. (k. 92) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci kserokopii pozwu o rozwód (k. 53 – 57) . Należy wskazać iż obwiniona M. K. (1) w swoich wyjaśnieniach przyznała iż w okresie objętym wnioskiem o ukaranie a więc od 1 grudnia 2015 roku do dnia 4 września 2016 roku robiła mężowi swojemu mężowi M. K. (2) zdjęcia , wysyłała do niego wiadomości tekstowe sms , jeździła

za , nim nagrywała ich rozmowy na dyktafon . Dodatkowo należy wskazać iż pełnomocnik powódki M. K. (1) złożył do Sądu Okręgowego (...) w (...) pozew z dnia 08 lipca 2015 r. o rozwód małżeństwa powódki M. K. (1) i pozwanego M. K. (2) z wyłącznej winy pozwanego M. K. (2). W pozwie zostały wskazane dowody mające świadczyć o fakcie iż pozwany M. K. (2) zdradza powódkę M. K. (1) z innymi kobietami (k. 53-57) . Tak więc M. K. (1) nie miała powodów by po wniesieniu pozwu zbierać w okresie objętym wnioskiem o ukaranie dodatkowych dowodów odnośnie faktu iż jest w dalszym ciągu zdradzana przez swojego męża. Należy również wskazać iż sposób działania obwinionej M. K. (1) uniemożliwiał jej zdobycie dowodów odnośnie faktu iż mąż w dalszym ciągu ja zdradza , a miał na celu wyłącznie dokuczenie mężowi. Obwiniona M. K. (1) działała bowiem w taki sposób by jej mąż doskonale wiedział że robi mu zdjęcia , nagrywa ich rozmowy , czy też go śledzi i robi mu zdjęcia gdy ten gdzieś jechał swoim samochodem .

Tym samym działanie obwinionej M. K. (1) miało na celu złośliwe dokuczenie swojemu mężowi M. K. (2) z którym pozostaje w konflikcie w związku z toczącym się postępowanie o orzeczenie rozwodu . Należy wskazać iż obwiniona M. K. (1) działała umyślnie w postaci zamiaru bezpośredniego w celu dokuczenia innej osobie to jest swojemu mężowi M. K. (2) a zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków : M. K. (2) (k. 1, k. 3, k. 5, k. 43-44 , k. 60-61 oraz z k. 1-3 akt Prokuratury Rejonowej w L. (...)) , S. R. (k. 87) i J. S. (k. 92) oraz dokumentów w postaci kserokopii pozwu o rozwód (k. 53 - 57) wynika iż po stronie sprawcy tego wykroczenia to jest obwinionej M. K. (1) zachodziła złośliwość.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina obwinionej M. K. (1) odnośnie popełnienia przez nią czynu z art. 107 k.w. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając obwinionej karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Przy wymiarze kary Sąd jako okoliczność łagodzącą uwzględnił fakt iż obwiniona M. K. (1) nie był dotychczas karany .

Natomiast jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę charakter działania obwinionej M. K. (1) .

W powyższej sprawie Sąd przyjął , iż grzywna w wysokości 200 zł jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez obwinioną M. K. (1) . Sąd uznał iż wymierzenie obwinionej M. K. (1) kary grzywny w wysokości 200 zł spełni zarówno cele zapobiegawcze i wychowawcze , jakie winny być osiągnięte w stosunku do ukaranej .

Na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od obwinionej M. K. (1) na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. K. (2) kwotę 576 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu poniesionych przez niego kosztów procesu.

Na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od obwinionej M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa - Kasa Sądu Rejonowego w Legionowie koszty sądowe w kwocie 365,95 zł (trzysta sześćdziesiąt pięć złotych dziewięćdziesiąt pięć groszy) w tym 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem opłaty.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.